

упав на 14,8 %. Глубина спада українського ВВП в семь раз превысила среднемировой (-2,1 %).

За 14 лет, с 200-го по 2013 г., отечественный ВВП увеличился на 69,8 %. Этот худший результат среди всех республик бывшего Союза. После Украины минимальный прирост ВВП показала Эстония (75,7 %), а максимальный Таджикистан (ВВП вырос в 2,9 раза), Туркменистан (3,1 раза) и Азербайджан (4,8 раза).

Одновременно Украина, по классификации Всемирного банка, отставала и от группы развивающихся экономик – как с низкими доходами (106,8 %), так и со средними (125,4 %).

Одной из причин кризиса стала технологическая деградация Украины. За годы независимости страна утратила не просто отдельные предприятия и научные комплексы, а целые отрасли: микроэлектроника, станкостроение, приборостроение, авиастроение, аэрокосмическая отрасль, автомобильная промышленность, моторостроение [4].

Первоочередными факторами новой экономической политики Украины должны быть: коренная модернизация структуры экономики, особенно промышленности; переход от экстенсивной к интенсивной, а затем – к инновационной модели развития; повышение конкурентоспособности продукции, технологии, систем управления производством.

Литература.

1. Кругман Пол. «Выход из кризиса есть!», (Пер. с англ.). – М. Азбука Бизнес. 2013.
2. Стратегия социально-экономического развития Украины до 2020 г. Киев. 2010.
3. Геец В. Либерально-демократические основы: курс на модернизацию Украины. «Экономика Украины». 2010. № 3.
4. Зеркало недели. 2015. № 30.

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ

*Березинський І. В., аспірант,
Чернігівський національний технологічний університет*

Починаючи з 2004 року тривають дискусії щодо доцільності трансформації системи державного регулювання фінансового ринку України. Фактично, на даний час регулювання різних його сегментів здійснюють три органи – НБУ (банківський сектор), Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку (НКЦПФР - ринок цінних паперів) та Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (інші сегменти).

У 2007 році було затверджено проект Концепції, яка передбачала створення мегарегулятора з передачею йому повноважень НБУ, НКЦПФР та Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг. За вісім років кардинальних змін у структурі органів

регулювання фінансового ринку не відбулось, але є значний ризик поглинання НБУ двох інших, зазначених вище, регуляторів, вже в наступному році. Враховуючи низьку ефективність грошово-кредитної політики Нацбанку протягом 2014-2015 рр., передача функцій інших регуляторів у його одноосібне відання є сумнівним в плані раціональності та прозорості.

Погоджуємось з позицією науковців, які вважають, що поряд з трьома основними регуляторами фінансового ринку, мають бути ще й допоміжні – фінансові й інвестиційні омбудсмени [1]. Перші будуть лобіювати інтереси банківського сегменту фінансового ринку, другі – сегменту небанківських посередників та ринку цінних паперів. На користь створенню фінансового омбудсмена свідчить вже затверджена Урядом «Стратегія реформування системи захисту прав споживачів на ринках фінансових послуг на 2012—2017 роки».

Результати опитування домогосподарств в Україні ілюструють, що тільки 17 % громадян вірять у вирішення спору між споживачем і фінансовою організацією на користь споживача. 49% домогосподарств зазначили, що вони скоріше будуть зберігати свої заощадження у формі готівки, ніж на рахунок в банку, оскільки не довіряють фінансовим організаціям. Фінансовий омбудсмен є ключовим інструментом для відновлення довіри споживачів, а це, своєю чергою, необхідний чинник підвищення участі споживачів у фінансовій системі, а отже, і в економіці загалом [2].

Що ж до інвестиційного омбудсмену, то, на думку фахівців [1], його діяльність має бути спрямована на реалізацію наступних завдань в сегменті пара банківських фінансових установ та операторів ринку цінних паперів:

- захисту прав та інтересів фізичних осіб, які зазнали збитків внаслідок неправомірних дій учасників фінансового ринку, шляхом створення спеціалізованих компенсаційних фондів;
- забезпечення інформаційної прозорості на всіх етапах надання фінансових послуг;
- гарантування дотримання фінансовими установами встановлених стандартів надання фінансових послуг
- сприяння зростанню рівня фінансової грамотності населення;
- запобігання здійсненню шахрайських та незаконних дій фінансовими установами;
- забезпечення захисту персональних даних, що стосуються споживачів фінансових послуг;
- підтримка належного рівня конкуренції на ринках фінансових послуг.

Література.

1. Абакуменко О. В. Реалізація концепції інвестиційного омбудсмена у фінансовому секторі України/ О. В. Абакуменко // Економіка і держава. – 2014. – № 5. – С. 25-29.

2. Прюза Т. Фінансовий омбудсмен підвищує довіру та рівень участі населення у фінансовому секторі: : [Електронний ресурс] // Режим доступу: http://gazeta.dt.ua/ECONOMICS/finansoviy_ombudsmen_pidvischue_doviru_ta_riven_uchasti_naselelnnya_u_finansovomu_sektori.html